

[Bjørn Poulsen]

salen er trukket så skarpt op som netop under denne og den tidligere debat. Vi har endda oplevet, at man igen er begyndt at mane ånder frem og begyndt at beskyldte boligministeren for at ville føre socialistisk boligpolitik. Jeg synes, det er en meget grov beskyldning mod boligministeren; jeg tror aldrig at det har været hans mening, og jeg synes i hvert fald ikke, der er ret meget i selve redegørelsen, der tyder på, at det skal forestille at være en socialistisk boligpolitik. Det er klart, det kommer an på, hvilke øjne man ser på det med, men det er det i hvert tilfælde ikke set med mine.

Vi har ventet meget længe på denne redegørelse, og jeg synes, vi nok kan udtrykke en vis tilfredshed med en hel del af det, der står i selve oplægget. Der er mange interessante ting i, og alene det, at man endelig langt om længe har indset, at finansieringen af boligbyggeriet bør trækkes ud af det almindelige kapitalmarked, må vel nok anses for at være et af de store fremskridt. Man kan så diskutere den finansieringsform, der er sat ind i stedet for, idet en indeksreguleret låneordning, som skal reguleres efter det normale reguleringspristal, jo nok kan have visse skønhedsfejl. Jeg tror ikke, det er helt umuligt at forudse, at hvis dette går igennem, skal folkettinget om 4-5 år gå i gang med nogle støtteordninger af et omfang, som vi vel aldrig nogen sinde tidligere har været ude for. Jeg tror, det er en meget alvorlig fejl at bruge indeksregulering på den måde, som her er foreslået.

SF har længe haft tanker om, at den eneste rimelige måde at klare finansieringsproblemerne på må være at oprette en eller anden form for boligfond, som over en årrække gør boligbyggeriet selvfinansierende, så at man trækker det ind i et lukket kredsløb, som regeringen også her har talt om at man vil gøre, idet vi mener, det må være langt den bedste måde at undgå alle former for spekulation på.

Der er andre positive ting i redegørelsen, men der er et par meget alvorlige negative ting, som overskygger mange af de gode ting. Alene det, at man fastholder adgangen til at udstykke ejerlejligheder, og at man oven i købet vil prøve at få nogle flere lejligheder lagt sammen. Først vil man sætte en grænse på 60 m² som mindstemål for udstykkede ejerlejligheder, og så vil man samtidig prøve

på at få dem, der har mindre lejligheder, til at lægge disse sammen, så at de kan blive modne til udstykning i ejerlejligheder. Jeg forstår slet ikke logikken i det; når man på den ene side via finansieringen vil prøve at få den værste form for spekulation ud af boligen, altså når man, som den socialdemokratiske boligordfører har sagt, ikke mener, der skal tjenes på boligen, og så på anden side vil tillade den spekulation, der er i ejerlejligheder, så er det, som om logikken ikke rigtig har nogen steder hjemme.

Der er et andet område, hvor vi fra SFs side mener der virkelig mangler noget, og det er selve lejeområdet, lejeloven, hele spørgsmålet om lejerne i det private udlejningsbyggeri. Det er ærlig talt et meget, meget svagt stykke, der omhandler hele dette område. Vi synes, der skal helt andre ting til.

Men lad os prøve at kigge lidt på selve redegørelsen, som den ser ud. Der står mange flotte ord, mange pæne ting; der står noget om, at man skal tilpasse byggeriets omfang, tilpasse bygge- og boligpolitikken til ændrede økonomiske vilkår i takt med, at behovet herfor opstår. Skal det forstås derhen, at vi skal fortsætte med at bruge byggeriet som regulator for økonomien og arbejdsløsheden her i landet, må jeg indrømme, at vi nok står af. Jeg synes ikke, at der er særlig megen fornuft i det. For os at se må man lave en langsigtet planlægning, hvor man finder ud af det behov, der er. Vi har tidligere her snakket om 40.000 boliger om året. Dette tal er naturligvis afhængigt af, hvor mange nedlæggelser af lejligheder der skal ske via sanering og modernisering. Jeg synes bare, man skal lave denne langsigtede planlægning, uden at byggeriet skal holde for én gang til som regulator, men der er noget, der tyder på, at redegørelsen trods alt lægger op til, at man vil fortsætte med det. Så vidt jeg kan se af redegørelsen, tages der kun økonomiske, ikke menneskelige hensyn.

Selve finansieringen har jeg tidligere kort omtalt. Vi er bange for den indeksform, man har valgt her. Vi mener, det vil være en meget bedre måde at gøre det på at putte en boligfond ind som et mellemlid, så selve indeksreguleringen og huslejen ikke har noget med hinanden at gøre, og det vil vi da også foreslå, når disse ting kommer frem til en egentlig behandling.